

Тет-а-тет про «Патент»

— Олексію Андрійовичу, от уже два роки як ваше прізвище час від часу з'являється на шпальтах здебільшого місцевих газет. Одні газетарі вас підтримують, інші — звинувачують, а ви — мовчите. Чому? Гадаю, вам є про що розповісти.

— Ви ж розумієте, що це не залежить тільки від мене. Відерто кажучи, я намагався виступити у кількох місцевих газетах. Але редактор одного з цих видань відрадо мені відмовив, а інший толерантно «вдихнув», мовляв, приходьте завтра. Те завтра так і не настало впродовж двох років. Натомість я не гніваюся на жодного з них, бо розумію: у головних є ще головніші.

— Усе-таки, що трапилося під час приватизації «Патенту»? Чому докин справа не завершена?

— Приватизація «Патенту» пройшла з великими порушеннями не тільки Закону про приватизацію, а й інших законів. Про це, до речі, написав голова ФДМУ В.Лановий у відповіді Голові Верховної Ради України О.Морозу. Та найголовніше, що не виконується Указ Президента України № 699/94. У пункті 5 Президент України зобов'язує направляти на аукціон майно підприємств зі статутним фондом станом на 1.01.95 р., тобто після індексації, але регіональне відділення в особі Володимира Шкоби проігнорувало вказівки першої особи України і відправило на аукціон майно «Патенту» зі статутним фондом 14 тисяч гривень. У той час, коли проіндексоване майно станом на 1.01.95 р. становило 1 мільйон 290 гривень.

— Раз проіндексовано майно підприємства, проіндексовані сертифікати, то, виходить, нічого і нема проблем?

— Проблеми є, і чималі. По-перше, слід виконувати Укази Президента, для того вони й видаються. По-друге, прокураторами міста й області доведено, судами винесено рішення про те, що трастова компанія «Газда-Інвест» (м.Ужгород) скупила акції «Патенту» за приватизаційно-майнові сертифікати від населення майже за безцінь: 10—15 гривень за один сертифікат. Але ж згідно з Законом про приватизаційні майнові сертифікати вони не можуть продаватися чи купуватися. Між іншим, про це порушення я неодноразово ставив до відома прокуратури. Заявляв у суді, аби за фактом незаконної купки сертифікатів порушити кримінальну справу. Але все як під ледяний камінь.

— Інакше кажучи, за дешеві сертифікати бізнесменам вдалося вичухати дуже дороге майно «Патенту»?

— Авжеж. Коли б виконувався Указ Президента, то проблеми як такої не існувало б. До слова, в пункті 11 сказано, що керівниками підприємств залишаються до кінця приватизації ті особи, котрі були на початку. Бізнесмени, як ви їх називаєте, роздумали чи по-совому і вчинили навпаки, виставивши мене за поріг підприємства.

— Які це були допущені порушення під час приватизації?

— Почну з того, що це була не приватизація, а приватизація. Бізнесмени так спішили прихопити майно комбінату, наламали стільки дров, що відразу і не розберешся. Фактично знищили колективний договір, згідно з яким адміністрація повинна була впродовж трьох місяців звернутися в профком із повідомленням про те, що буде проведено зміни форми власності. Цього не було зроблено. Порушили інші горе-герої і діючий Статут «Патенту», в якому конкретно написано, як повинно зупинити свою діяльність державне підприємство. Не було жодного акта прийому-передачі майна комбінату регіональному відділенню ФДМУ. Адже останнє на момент відправлення на аукціон майна «Патенту»

юридично не мало права цього робити. Судити самі: як можна продавати те майно, котре Фонд фактично не отримав. Під час проведення зборів акціонерів (а це було 27.06.96 р.) я мав укладену угоду з міністром України, яка не розірвана донині. Так от, РВ ФДМУ і трастовики вкотре порушують Указ Президента, де стверджується, що керівниками об'єкта залишаються діючі керівники до завершення приватизації. Окрім цього, ними порушено Кодекс законів про працю України, в якому стаття 38 пункт 8 наголошує, як саме можна розривати Угоду. Повірте, тут уже було порушено мої права і як громадянина України.

— Дивно, стільки порушень, але ж де були прокуратура, суд, правоохоронні органи?

— У міліцію я не звертався, проте давав інформацію в СБУ по Закарпатській області про те, що куплені за безцінь акції «Патенту» продаються спільному американсько-українському підприємству «Інтермікс», але, не повірите, відповіді так і не отримав. Що стосується прокуратури, то тут справа також темна. Десь рік тому 12 акціонерів та робітників «Патенту» були на прийомі у тодішнього прокурора області пана Середи, які вимагали порушити кримінальну справу щодо дій регіонального відділення Фонду держмайна України і трастової компанії «Газда-Інвест». Так от один із керівних осіб (прізвище не називатиму) на запитання прокурора області, чи є в діях злочин, відповів: так, є, за 8 статтями. Але прокуратура поки що зробила запит у податкову інспекцію, мовляв, треба ще з'ясувати, чи платили трасти податки. На цьому все й скінчилося.

Щодо суду. У мене склалося деяке враження, ніби суди наші не підвизні нікому. Інакше як пояснити рішення, котре виніс суддя Г.Животов? 20,6 відсотка акцій, скуплених «Газдою-Інвест», визано недійсними. Насправді на той час було продано 60,5 відсотка «Патенту», відмінуйте 20,7 і матимемо 39,9 відсотка. Тобто згідно із Законом збори акціонерів правомочні, якщо беруть участь понад 60 відсотків акціонерів. На час проведення установчих зборів акціонерів (27.06.96 р.) державою було продано акцій на 39,9 відсотка.

Інший приклад: акціонер пан Даеса подав позовну заяву в суд про незаконне проведення зборів акціонерів ВАТ «Патент» 7.04.98 р. На цей момент акцій було продано 49,58 відсотка. Тобто менше 60 відсотків. Суддя пан Малетич виніс рішення про те, що збори акціонерів правомочні. Щоправда, позовав подас касаційну скаргу, котра пролежала 1,5 місяця у шухлядах. Та найгірше інше: судді не несуть ніякої відповідальності за прийняті рішення. Нині склалася така ситуація, коли ніхто ні за що не відповідає. 3.04.97 р. міська прокуратура видала припис президенту трастової компанії «Газда-Інвест» пану Ключевському, в якому виміняло про те, аби він повернув державі незаконно скуплені сертифікати, а начальнику регіонального відділення ФДМУ по Закарпатській області пану Шкобі — прийняти їх. Одлаче ні перший, ні другий не виконали вказівки прокуратури. За що жоден із них не був покараний. Але ж відомо, що безкарність породжує нові правопорушення.

Поки справа перебувала в суді,

Упродовж двох років ситуація, яка склалася на ВАТ «Патент», не сходить зі шпальт ЗМІ різного рівня. Про те, що там сталося насправді і якою є подальша доля незаконно вигнаного директора Олексія ШЕСТАКОВА, інтер'ю з головним героєм, яке й пропонуємо вашій увазі.

НАШІ ВСТРІЧІ

тим часом «Газда-Інвест» продає акції «Патенту», підтверджуючи, що сертифікати були скуплені за закритими дверима. Коли б це було інакше, то «Газда-Інвест» скупила б акції і передала б їх володарям іменних сертифікатів. Та це не останній парадокс. Фірма «Газда-Інвест» продала акції, а її президент пан Ключевський донині є головою ради акціонерів «Патенту». Інакше кажучи, після довгих розборок, достеменно вивчивши справу, суд ухвалив: мою позовну заяву (збори акціонерів 27.06.96 р. византі незаконними, а створення ради директорів — недійсним) задовольнити. Суд також виніс рішення повернути державі 20,6 відсотка акцій, які були скуплені «Газдою-Інвест», відновити мене на роботі на попередній посаді і виплатити компенсацію за вимушений прогул. І що думаєте? Жоден із пунктів не виконано донині. Завважаю: відповідно до ст. 124 Конституції України рішення суду винісється іменем України і повинно виконуватися на всій території України. Навіть у Закарпатській області. Минає уже дев'ятий місяць, як набрало чинності рішення суду. І хоча правоохоронних працівників хоч гребля гати, проте виконати рішення нема кому. Пан Шкоба не тільки не виконав припис прокуратури, але навіть і не спробував повернути державі державне майно, котре він згідно зі своїми посадовими обов'язками повинен розумно продавати і сумлінно захищати.

Щодо трасту. Звісно, свої «кровоно зароблені» їм ой як не хочеться повертати. Більше того, управління Промінвестбанку також не поспішає виконати рішення суду. Чи не тому проводить фінансові операції — за підписом незаконного директора донині. Навіть головний інститут, який відповідає за виконання рішення суду, — Закарпатське обласне управління юстиції — чомусь донині не вживає рішучих заходів. Складається враження, що управління юстиції області, прокуратури міста й області, регіонального відділення Фонду держмайна України по Закарпатській області докладають максимум зусиль, аби не виконувати рішення суду і жити поза законом. Але ж істина прописана: суд — в Африці суд. І його рішення рано чи пізно доведеться виконати — подобається це сильним світу цього чи ні.

— Ви тримаєте зв'язок із

колективом?

— Так. Я постійно в курсі колективних справ. Адже 20 років мого життя я присвятив саме «Патенту» і саме цим людям, котрих так віртуозно обдурив пан Ключевський, і котрому надзвичайно «допоміг» нинішній генеральний директор пан Негре, котрому, судячи з усього, дуже зручно на м'якому кріслі першого керівника. Між іншим, саме Негре доклав чимало зусиль, аби багатьох патентівців викинути за ворота. Як знак помсти за те, що люди писали скарги в газети та вищі правоохоронні органи. Що-що, а пан Негре навчився зводити рахунки за негодними. Ще б. Адже він, чи то пак усі разом узяті нинішні керівники «Патенту» мають покровителів серед перших керівників області, навіть голова облдержадміністрації Сергій Устич не побажав відповісти на дві колективні скарги. Хоча, скажу відверто, труднощі «Патенту» сподівалися, що саме Устич зуміє дати лад у цій невмовно складній ситуації. Бо ж не секрет, що саме Устич свого часу розвів у пух і прах Володимира Шкобу за порушення у приватизації «Патенту». У свою чергу, пан Шкоба запевнив, що він зустрінеся з трудовим колективом і поставить крапку над «І». Минає час, п.Шкоба, як і обіцяв, прибув на «Патент». Збори висловили недовіру ради директорів «Патенту» і попросили поновити на посаді першого керівника Олексія Шестакова, тобто мене. Пан Шкоба підкреслив, що збори — неправомочні, і тільки після рішення суду, якщо воно буде на користь Шестакова, останнього поновлять на попереднє місце роботи, а тоді, мовляв, зникнуть всі проблеми. На тому все й скінчилося. Схоже, він уміє тільки фальшиво говорити. Зрештою, як і всі вкупі взяті. І сміх, і гріх. Особи, котрі покликані захищати державне майно, поведуться, як діти. Мовляв, моя хата скраю. Чому прокуратура не порушує кримінальну справу проти керівника за ігнорування Указу Президента у частині індексації майна підприємства? Хто дав право трастовим компаніям за гроші державного підприємства скупувати іменні приватизаційні сертифікати? Чому за безцінь скуплене майно «Патенту» «Газда-Інвест» перепродує «Інтерміксу» — підприємству з іноземним капіталом, а правоохоронні органи удають, що нічого не сталося? Чому донині нікого не покарано? Інакше кажучи, це правовий безлад. Але чи доволу так тривати? Бо скільки мотузку не вий, вона однаково колись обірветься.

Розмовляла Ганна РОМАНЕНЧУК.

Р.С. Упродовж останнього часу на «Патенті» катастрофічний фінансовий стан. Потужності не завантажуються, робітники масово відправляють «на відпочинок», мізерна зарплата виплюється з великими затримками. Ще недавно асоціативне підприємство — нині на межі банкрутства. Невже це окремі тривожні ситуації не бачать закарпатські можволадці?

О.Шестаков.